

До **Київського районного суду м. Харкова**
61168, м. Харків вул. Блюхера 7-Б

Суддя **Сенаторов В.М.**
Справа **№ 640/10227/15-ц**
н/п 2-о/640/99/15

Заінтересована особа: **Рада адвокатів України**
місцезнаходження: 04071, м. Київ, вул. Ярославська, 6, поверх 5

Представник **Гуменюк Анжела Володимирівна**
Заінтересованої особи: довіреність №
місцезнаходження: 04071, м. Київ, вул. Ярославська, 6, поверх 5
засоби зв'язку:
Е-адреса:
телефон:

Заявник : **Богословська Інна Германівна**
місцезнаходження:

Представник **Адвокат**
Заявника : **За**

місцезнаходження:

Заінтересовані особи: **Кваліфікаційно – дисциплінарна комісія**
адвокатури Харківської області

місцезнаходження: 61003, м. Харків, пров. Короленка, 19

Рада адвокатів Харківської області
місцезнаходження: 61052, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 9

Письмові пояснення

У провадженні Київського районного суду м. Харкова знаходиться цивільна справа № 640/10227/15-ц, н/п 2-о/640/99/15 за заявою Богословської І.Г., зацікавлені особи: Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Харківської області, Рада адвокатів Харківської області, Рада адвокатів України про встановлення юридичного факту.

Богословська І.Г. звернулась із заявою, у якій просить встановити факт, що має юридичне значення, а саме :

- встановити, що Богословська І.Г. має статус адвоката та право займатись адвокатською діяльністю відповідно до свідоцтва за № 459 від 28.02.1994 року, яке було видано Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури Харківської області на підставі протоколу № 6 від 28.02.1994 року.

16 липня 2015 року Богословська І.Г. уточнила свою заяву і просить:

- встановити факт належності Богословській І.Г. (паспорт

) у протоколі № 06 від 28.02.1994 року засідання атестаційної палати КДКА Харківської області запису прізвища «Богославская І.Г.», як такого, що належить Богословській І.Г., як одній і тій же особі;

- встановити факт належності заявникові – Богословській Інні Германівні – правовстановлюючого документу – свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю за

№ 459 від 28.02.1994 року, виданого на підставі протоколу засідання атестаційної палати КДКА Харківської області за №06 від 28.02.1998 року.

Керуючись статтею 27, 128 Цивільного процесуального кодексу України, як заінтересована особа, подаємо письмові заперечення проти заяви Богословської І.Г.

Відповідно до статті 256 ЦПК України суд розглядає справи про встановлення факту:

1) родинних відносин між фізичними особами; 2) перебування фізичної особи на утриманні; 3) каліцтва, якщо це потрібно для призначення пенсії або одержання допомоги по загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню; 4) реєстрації шлюбу, розірвання шлюбу, усиновлення; 5) проживання однією сім'єю чоловіка та жінки без шлюбу; 6) належності правовстановлюючих документів особі, прізвище, ім'я, по батькові, місце і час народження якої, що зазначені в документі, не збігаються з ім'ям, по батькові, прізвищем, місцем і часом народження цієї особи, зазначеним у свідоцтві про народження або в паспорті; 7) народження особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту народження; 8) смерті особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту смерті; 9) смерті особи, яка пропала безвісти за обставин, що загрожували їй смертю або дають підстави вважати її загиблою від певного нещасного випадку внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

Згідно частини 2 статті 256 ЦПК України у судовому порядку можуть бути встановлені також інші факти, від яких залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав фізичних осіб, якщо законом не визначено іншого порядку їх встановлення.

Відповідно до статті 258 Цивільного процесуального кодексу України у заяві про встановлення фактів, що мають юридичне значення повинно бути зазначено:

1) який факт заявник просить встановити та з якою метою;

2) причини неможливості одержання або відновлення документів, що посвідчують цей факт;

3) докази, що підтверджують факт.

До заяви додаються докази, що підтверджують викладені в заяві обставини, і довідка про неможливість відновлення втрачених документів.

Для встановлення належності Богословській І.Г. правовстановлюючого документу, остання повинна, перш за все, надати цей документ суду, а також надати відповідні докази на підтвердження належності наданого документу заявнику. Такий правовстановлюючий документ суду не надано, що взагалі виключає можливість розгляду даного питання судом.

Крім того, у заяві мова йде про встановлення права Богословської І.Г. на професійну діяльність адвоката, що є неможливим через встановлення судом юридичного факту.

Встановлення такого юридичного факту суперечить чинному законодавству України, оскільки йдеться про право на адвокатську діяльність.

Зокрема, про це йдеться у проханні Богословської І.Г. встановити, що вона має статус адвоката та право займатись адвокатською діяльністю відповідно до свідоцтва за № 459 від 28.02.1994 року, яке було видано Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури Харківської області на підставі протоколу № 6 від 28.02.1994 року.

Метою встановлення цього факту, як повідомив представник заявниці в судовому засіданні 27 жовтня 2015 року, є отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Звертаючись до суду з уточненою заявою від 16.07.2015 року Богословська І.Г. вказує, що на підставі протоколу КДКА Харківської області від 28.02.1994 року Богословській І.Г. видано свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю на виконання Постанови Верховної Ради України від 19 грудня 1992 року № 2888 -ХІІ «Про порядок введення у дію Закону України «Про адвокатуру» № 2887-12».

Заперечуючи проти заяви Богословської І. Г., зазначаємо: відповідно до статті 2 Закону України «Про адвокатуру» *N 5076-VI (5076-17)* від 19.12.1992 року, адвокатом може бути особа, яка має вищу юридичну освіту, підтверджену дипломом України або відповідно до міжнародних договорів України дипломом іншої країни, стаж роботи у галузі права не менше двох років, володіє державною мовою, склала кваліфікаційні іспити, одержала в Україні свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю та прийняла Присягу адвоката України.

Закон був прийнятий 19 грудня 1992 р. і вводився в дію Постановою Верховної Ради України "Про порядок введення в дію Закону України "Про адвокатуру" № 2888-ХІІ. Згідно з цим нормативно-правовим актом Верховна Рада України постановила ввести в дію Закон

України "Про адвокатуру" з 1 лютого 1993 р. Постановою встановлювалося, що свідоцтва на право заняття адвокатською діяльністю видаються без складання кваліфікаційних іспитів особам, які на день прийняття цієї постанови є членами колегій адвокатів або мають ліцензію на здійснення юридичної практики чи працюють за ліцензіями, виданими підприємцям - юридичним особам. Крім того, Постановою було доручено Кабінету Міністрів України до 15 січня 1992 р. розробити та подати на затвердження Президенту України проекти Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури та Положення про Вищу кваліфікаційну комісію адвокатури; внести пропозиції про приведення чинного законодавства та рішень Уряду у відповідність з цим Законом.

Тобто, пунктом 2 цієї Постанови встановлювався особливий порядок отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю (без складання кваліфікаційних іспитів) особами, які на момент прийняття цієї постанови мали ліцензію на здійснення юридичної практики чи працювали за ліцензіями, виданими підприємцям - юридичним особам.

Проте, суду заявник Богословська І.Г. надала копію трудової книжки, що підтверджує інше – факт її трудових відносин з Кооперативною многопрофільною фірмою «Вибір 89» з 02.08.1990 року до 31.01.1993 року, тобто, з фірмою, яка станом на 19.12.1992 року не мала ліцензії на юридичну діяльність.

Крім того, копія цієї ж трудової книжки свідчить, що пізніше, після 31.03.1993 року розпочалась трудова діяльність Богословської І.Г. з Міжнародною юридичною службою. Остання мала ліцензію на юридичну діяльність станом на 19.12.1992 року, однак на цю дату ще не мала трудових відносин з Богословською І.Г.

Звідси, станом на 19.12.1992 року Богословська І.Г. не працювала в Міжнародній юридичній службі, яка мала на той час ліцензію на здійснення юридичної практики. Тому Богословська І.Г. не могла отримати без складання кваліфікаційних іспитів свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Встановлення зазначених обставин також є спором про право, а не встановлення юридичного факту.

Відомо, що в Протоколі № 06 від 28.02.1994 року засідання атестаційної палати КДКА Харківської області, який Богословська І.Г. зазначає підставою для отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю № 459 від 28.02.1994 року, зазначено прізвище «Богуславская И.Г.».

Належність протокольного запису прізвища не є юридичним фактом, а тому судом, відповідно до приписів Глави 6 ЦПК України, не встановлюється.

Для встановлення належності Богословській І.Г. правовстановлюючого документу, остання повинна, перш за все, надати цей документ суду, а також надати відповідні докази на підтвердження належності наданого документу заявнику. Такий правовстановлюючий документ суду не надано, що взагалі виключає можливість розгляду даного питання судом.

Таким чином, із заяви Богословської І.Г. вбачається спір про право на її адвокатську діяльність, що регулюється Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" (далі – Закон) та регуляторними рішеннями вищого органу адвокатського самоврядування – Радою адвокатів України. У разі судового спору – є цивільно-правовим спором про право, а не встановленням юридичного факту рішенням суду.

Відповідно до статті 6 Закону адвокатом може бути фізична особа, яка має повну вищу юридичну освіту, володіє державною мовою, має стаж роботи в галузі права не менше двох років, склала кваліфікаційний іспит, пройшла стажування (крім випадків, встановлених цим Законом), склала присягу адвоката України та отримала свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю.

Відповідно до статті 17 Закону Рада адвокатів України забезпечує ведення Єдиного реєстру адвокатів України з метою збирання, зберігання, обліку та надання достовірної інформації про чисельність і персональний склад адвокатів України, адвокатів іноземних держав, які відповідно до цього Закону набули права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, про обрані адвокатами організаційні форми адвокатської діяльності. Внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України здійснюється радами адвокатів регіонів та Радою адвокатів України.

На виконання Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» №5076-VI від 05 липня 2012 року Рада адвокатів України 28 листопада 2012 року повідомила про початок функціонування із 16 січня 2013 року Єдиного реєстру адвокатів України та роз'яснила порядок

внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України, зазначивши, що адвокати зобов'язані до січня 2013 року надати відповідну інформацію.

Таким чином, відомості в ЄРАУ подавали самі адвокати, а на початку 2013 року подавали поштою, навіть по електроніці, у вигляді лише заповненої заяви про надання відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України, задля виконання приписів щодо започаткування ЄРАУ через 5 місяців. Тому на даний час Адміністратором бази даних ЄРАУ Секретаріату Ради адвокатів України перевіряється недостовірність, неточність та неповнота відомостей, внесених до бази даних ЄРАУ.

Богословська І.Г., згідно інформації Ради адвокатів Харківської області та пояснень самої Богословської І.Г. на засіданні ради, відомостей про себе, як адвоката, для внесення до ЄРАУ не надавала. У зв'язку із чим це питання внесено до Порядку денного засідання Ради адвокатів України на 13.11.2015 року (довідка Керівника Секретаріату Ради адвокатів України, Національної асоціації адвокатів України додається).

Потрібно також мати на увазі, що ЄРАУ є вторинним документом, який не замінює свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, дані якого є лише складовою ЄРАУ.

У зв'язку із вищезазначеним, вважаємо вимоги заявника про встановлення факту належності заявникові – Богословській Інні Германівні – правовстановлюючого документу – свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю незаконними, оскільки у заяві мова йде про встановлення права Богословської І.Г. на професійну діяльність адвоката, необґрунтованими та такими, що не підлягають до задоволення.

Додатки:

1. Довідка Керівника Секретаріату Ради адвокатів України, Національної асоціації адвокатів України від 06 листопада 2015 року.

Представник за довіреністю

А.В. Гуменюк